

CD 5 - 14. HUMANITY/ LJUDS'KIST'/ ЛЮДСЬКІСТЬ

Володимир Самійленко / Volodymyr Samijlenko

Я вірю в кращий час, але душа болить!
Ja virju v krashchyj chas, ale dusha bolyt'!
I believe in a better time, but my soul aches!

Хотілось би тепер усю славетну добу
Khot'ilos' by teper usju slavetnu dobu
Like would now all the glorious age
(I would like that the whole glorious age rise with my soul)

Душею піднестись, зрадіти хоч на мить,
Dusheju pidnestys', zrad'ity khoch na myt',
With soul to rise, to rejoice even for a moment,

Як не людей найти, то хоч людську подобу.
Jak ne ljudej najty, to khoch ljuds'ku podobu.
If not people to find, then at least a human semblance.

Героїв час минув, що ж будемо й без них!
Herojiv chas mynuv, shcho zh budemo j bez nykh!
The heroes' time has passed, so then we will be without them!

Але невже нема ні іскорки чесноти?
Ale nevzhe nema n'i iskorky chesnoty?
But can it be there is no spark of virtue?

Невже, крім пишних фраз та поривів дрібних,
Nevzhe, krim pyshnykh fraz ta poryviv dribnykh,
Can it be, besides grand phrases and impulses small,

Нічого вже нема в найвищої істоти?
N'ichoho vzhe nema v najvyshchoji istoty?
Nothing now remains in the highest being?

Немає серця в нас.
Nemaje sertsja v nas.
There is no heart in us.

Колись кохались ми без теорії,
Kolys' kokhalys' my bez teoriji,
Once loved we without theories,

Та щиро серцем чистим;
Та shchyro sertsem chystym;
And sincerely with a heart pure;

Тепер міркуємо над світом і людьми,
Teper mirkujemo nad svitom i ljud'my,
Now we ponder on the world and on people,

І над машинами й над щастям особистим.
I nad mashynamy j nad shchastjam osobystym.
And on machines and on happiness individual.

Найкращі пориви, гарячі почуття
Najkrashchi poryvny, harjachi pochuttja
The best impulses, ardent feelings

Розікли ми ножем холодним міркування,
Rozs'ikly my nozhem kholodnym mirkuvannja,
Rived we with the knife of cold calculation,
(We split calculation with a cold knife)

І склали ми собі розмірене життя
I sklaly my sobi rozmirene zhyttja
And made we for ourselves a measured life

Без глибини думок, без сили поривання.
Bez hlubyny dumok, bez syly poryvannja.
Without depth of thoughts, without strength of impulses.

Немає творчості, поезія в багні,
Nemaje tvorchost'i, poez'ija v bahn'i,
There is no creativity, poetry is in the muck,

І філософію тепер ми осміяли.
I filosofiju teper my osmijaly.
And philosophy now we have ridiculed.

А геній нащо він для рою комашні?
A gen'ij nashcho vin dlja roju komashn'i?
And the genius what use is he for a swarm of insects?

Нам будуть фабрики кувати ідеали.
Nam budut' fabryky kuvaty idealy.
For us will factories forge ideals.

І сумно за наш час, і шкода тих віків,
I sumno za nash chas, i shkoda tykh vikiv,
And it is sad for our time, and a pity for those ages,

Що ніби нам дали великі успіхи,
Shcho n'iby nam daly velykiji uspikhy,
That seemingly to us they gave great success,

І хочеться скоріш, щоб промінь зяяснів,
I khochet'sja skorish, shchob promin' zjasn'iv,
And we would want sooner, that the ray grew bright,

Щоб серцеві знайти хоч небагато втіхи.
Shchob sertsevi znajty khoch nebahato vt'ikhy.
That in the heart we find at least a little joy.